

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/106 Mo.T

in de klacht nr. 048.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft zijn auto verzekerd tegen wettelijke aansprakelijkheid en mini casco. Klager heeft een expert opgedragen zijn auto te taxeren. In het daarvan opgemaakte rapport van 17 mei 1999 is de waarde van de auto inclusief accessoires en BTW getaxeerd op f 23.000,-. Onder toezending van en verwijzing naar dat rapport heeft de tussenpersoon van klager bij brief van 18 mei 1999 de verzekeraar verzocht de dagwaarde voor mini cascodekking te verhogen tot f 23.000,-. De verzekeraar heeft aan dat verzoek gevolg gegeven. In de nacht van 24 op 25 juni 1999 is in de auto van klager ingebroken. Daarbij zijn onder andere een radio/cd cassettespeler, een cd wisselaar, een versterker en een equalizer weggenomen. De tussenpersoon heeft op 8 juli 1999 andermaal een kopie van het hiervoor genoemde taxatierapport aan de verzekeraar gestuurd en op een bijgevoegd formulier het volgende vermeld: 'n.a.v. ons tel. onderhoud dd. 25-6-'99. Clausule i.v.m. aanwezigheid van audio installatie t.w.v. f 4500,- op deze polis plaatsen a.u.b.' Op een polisblad van 15 juli 1999 is vermeld dat clausule 086 van toepassing is. Voorts is vermeld: 'Hierbij wordt aangetekend dat: De audioinstallatie ter waarde van f 4500,- bij de motorrijtuigverzekering is inbegrepen.' De verzekeraar heeft ter zake van de audioapparatuur f 1.375,- uitgekeerd en heeft zich op het standpunt gesteld dat ten tijde van de inbraak de audioapparatuur was gedekt tot f 1.000,-.

In de algemene voorwaarden Personenauto die op de motorrijtuigverzekering van klager van toepassing zijn, is in artikel 06, lid 2, bepaald:

'Boven het verzekerde bedrag zijn meeverzekerd:

(..)

c. de in de personenauto bevestigde of zich daarin bevindende, via een slede te bevestigen, geluids- en beeldapparatuur tot ten hoogste f 1.000,- per gebeurtenis.'

De klacht

Samengevat weergegeven luidt de klacht als volgt. In mei 1999 heeft klager de dekking voor audioapparatuur in zijn auto laten verhogen naar f 4.500,-, een en ander zoals vastgelegd in het expertiserapport. Bij de inbraak is voor ± f 7.000,- aan audioapparatuur en andere goederen uit de auto van klager gestolen, terwijl tevens schade werd toegebracht aan de bekabeling van de audioapparatuur. De tussenpersoon en de verzekeraar zijn het niet eens over de hoogte van de dekking voor de audioapparatuur. Volgens de verzekeraar is audioapparatuur slechts tot f 1.000,- verzekerd, terwijl volgens de tussenpersoon de audioapparatuur was meeverzekerd tot een bedrag van f 4.500,-. De tussenpersoon en de verzekeraar kunnen het op dit punt niet eens worden. Klager is van mening dat hem ter zake geen enkel verwijt treft en dat de verzekeraar en de tussenpersoon hem als schuldloze buitenstaander in de kou laten staan.

Het standpunt van de tussenpersoon

De tussenpersoon heeft samengevat weergegeven het volgende aangevoerd. In zijn brief van 15 november 1999 aan klager heeft de tussenpersoon een toelichting gegeven met betrekking tot de schadeclaim van klager. Daarin heeft de tussenpersoon als zijn opvatting naar voren gebracht dat klager verschillende schades heeft geclaimd als gevolg van de inbraak in zijn auto.

Onder aftrek van het eigen risico is de schade wegens gestolen audioapparatuur en ruitschade aan klager uitbetaald. Naar de mening van de tussenpersoon werd slechts één claim van klager niet uitbetaald, namelijk het vernieuwen van de bekabeling van de audioapparatuur. Deze schade werd door de verzekeraar afgewezen, omdat de audioapparatuur niet vermeld werd in het taxatierapport. De uit de auto gestolen inboedel ter waarde van f 5.000,- is niet verzekerd.

Dat de tussenpersoon de verzekeraar met argumenten heeft proberen te overtuigen dat er op het moment van de schade dekking was voor de audioapparatuur, deed de tussenpersoon in het belang van klager. Op het moment van de schademelding wist de tussenpersoon niet dat er zoveel dure apparatuur in de auto van klager aanwezig was. De enige bron was immers het taxatierapport.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van de tussenpersoon heeft klager zijn standpunt gehandhaafd en verwezen naar een brief van 25 oktober 1999 van de tussenpersoon aan de verzekeraar waarin de tussenpersoon heeft vermeld dat naar aanleiding van het taxatierapport het bedrag van de audioapparatuur werd verhoogd tot f 4.500,-, zoals vermeld op de nieuwe polis van 15 juli 1999. Uit de genoemde brief blijkt dat bij de schrijver ervan geen twijfel bestond over de hoogte van het verzekerde bedrag.

Het oordeel van de Raad

1. De klacht houdt in de eerste plaats in dat klager buiten zijn schuld 'in de kou is komen te staan', nu de verzekeraar zich op het standpunt stelt dat de audioapparatuur op de schadedatum niet was meeverzekerd tot een bedrag van f 4.500,-. De tussenpersoon heeft aangevoerd dat hij niet wist dat dure audioapparatuur in de auto van klager aanwezig was; zijn enige bron daaromtrent was het taxatierapport.
2. Klager heeft niet weersproken dat de tussenpersoon geen andere informatie had dan het taxatierapport. Tot de aan de Raad overgelegde stukken behoort het taxatierapport. Daarin is onder 'accessoires' vermeld: radio-cassetterecorder met CD-speler en afstandsbediening; wisselaar. De waarde van deze apparatuur is niet in het rapport vermeld. Klager heeft weliswaar gesteld dat naar aanleiding van de taxatie het verzekerde bedrag voor de audioapparatuur moest worden verhoogd naar f 4.500,-, maar voor de Raad is niet komen vast te staan dat klager tijdig aan de tussenpersoon heeft gevraagd dat met de verzekeraar te bespreken. Uitgaande van dit een en ander is verdedigbaar het standpunt van de tussenpersoon dat hij geen wetenschap had van de aanwezigheid van dure audioapparatuur in de auto van klager en de noodzaak deze afzonderlijk mee te verzekeren. De goede naam van het verzekeringsbedrijf is door dit standpunt niet geschaad.
3. Voorts heeft klager de tussenpersoon verweten dat deze jegens de verzekeraar een ander standpunt heeft ingenomen met betrekking tot de hoogte van het voor de audioapparatuur verzekerde bedrag dan jegens klager. De tegenstrijdigheid die klager heeft geconstateerd in het standpunt dat de tussenpersoon - in het belang van klager - jegens de verzekeraar heeft ingenomen en het standpunt dat hij, nadat de verzekeraar de vordering van klager had afgewezen, jegens klager heeft ingenomen, is naar het oordeel van de Raad niet van dien aard dat de tussenpersoon daardoor de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad.
4. Hetgeen hiervoor onder 2 en 3 is verwogen brengt mee dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 9 oktober 2000 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. E.M. Dil-Stork en mr. W.R. Veldhuyzen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)